Öneri:

Genel Kurul gündeminin "Kanun Tasarı ve Teklifleri ile Komisyonlardan Gelen Diğer İşler" kısmının 366 ncı sırasında bulunan 1213 sıra sayılı kanun teklifinin bu kısmın 5 inci sırasına alınması önerilmiştir.

BAŞKAN - Saygıdeğer milletvekili arkadaşlarım, şu ana kadar, lehte üç talep gelmiştir Başkanlığımıza; Sayın Ümmet Kandoğan, Sayın Bülent Baratalı ve Sayın Süleyman Sarıbaş.

Bu arkadaşlarımız içinde hakkından feragat edecek arkadaş yoksa, kura çekeceğim... Peki.

Başkanlık Divanındaki arkadaşlarımızla birlikte çekmiş olduğumuz kura sonucunda, Sayın Süleyman Sarıbaş ve Sayın Bülent Baratalı'nın konuşma hakları doğmuştur.

Lehte, Sayın Sarıbaş, buyurun.

SÜLEYMAN SARIBAŞ (Malatya) - Sayın Başkan, çok teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, getirdiğimiz öneride, geçen hafta Genel Kurulun gündeme alınmasını kabul ettiği ve dün kabul ettiğimiz gündemde de, Ateşli Silahlar Yasasındaki 1 maddelik değişiklikle örtüşen bir tasarı olduğu için getirdiğimiz bir tasarı. Burada, ne getiriyoruz; tamamen şehit ailelerine, şehitlerimize yönelik bir kanun teklifi olduğunu, geçen hafta 37'ye göre burada anlattığımda, siz de oylarınızla kabul etmiştiniz. Burada getirmek istediğimiz şey, tamamen şehit ailelerimizin günlük yaşantılarında çektikleri sıkıntılarıyla ilgili bir hadiseydi.

Bunlardan bir tanesi, biliyorsunuz, şehit ailelerine bir kamu görevi kontenjanı tanıyoruz; yani, şehit ailelerinden 1 kişiye kamu görevlisi olarak bir kontenjan hakkı veriyoruz. Bu çoğu zaman, dul kalan eşin küçük çocuğuna kullanmak üzere eş tarafından muhafaza ediliyor, çocuğum büyüdüğünde kullanır diye. Bu da, aile arasında bir gerginlik yaratıyor; çünkü, baba, genelde, diğer kardeşlerden birinin hemen kullanması yönünde ısrar ediyor. Dul eş, ister istemez küçük çocuğunu düşünüyor, yirmi sene sonrayı düşünüyor, dolayısıyla bu bir gerginlik yaratıyordu. Biz, bunu ikiye çıkaralım; yani, bir tanesini dul eş çocuğu için kullansın -eğer dul eşi varsa şehidimizin- bir tanesi de, füruuna verelim; yani, anne baba ve kardeşlere bu haktan bir tane verelim. Bu çok büyük maliyet, çok büyük sayı getirmez. Tabiî -inşallah, şehitlerimiz, hiç olmasını arzu etmiyoruz; ama- olduğu zaman da, millet olarak, buna, bu ülke için canını verenlere sahip çıkmak adına, bunu, bu kadroyu ikiye çıkaralım. Aile, yani, şehidin eşi ve çocuklarıyla anne, baba, kardeşleri arasındaki bir itişmeyi, bir kopukluğu, bir kavgayı ortadan kaldıracak, ailelerin dağılmasını önleyecek bir düzenleme.

İkinci bir öngördüğümüz düzenleme -görüşeceğimiz kanunda da var- şehidin yadigâr kalan silahından; yani, hatıra silahından resim, harç, ruhsat alınmamasıydı. 1 maddelik bir kanun tasarımız zaten gündemde, aynı kapsamda.

Bir başkası, tazminat miktarlarının; yani, dul eşe ve anne babaya verilen tazminat miktarlarının oranlarının belirlenmesiydi. Burada da çok büyük tartışmalar oluyor; çünkü, ne kadarının manevî tazminat, ne kadarının maddî tazminat olduğu, eş ve çocukla füru birleşirse bunların paylarının ne olacağı tam anlaşılmadığı için kanundan, bu, dava vesileleri oluyor, bu, niza vesileleri oluyor ve bu, tartışma vesileleri oluyor. Yani, hem evladını şehit veren ailelerin kendi içlerinde de bu tür tartışmaları yaşamaması için, net, açık, oranları belirtelim demiştik.

Bir başka düzenleme daha getiriyorduk. Yani, Allah kimsenin ocağına ateş düşürmesin, bu çok kolay bir şey değil. Böyle bir durumda, şehit aileleri kurum kurum gezmesinler; yani, Emekli Sandığına, SSK'ya, Silahlı Kuvvetlere veya Emniyete, kapı kapı evrak toplamasınlar. Başbakanlıkta bir şehit aileleri daire başkanlığı kuralım; nerede şehidimiz olmuşsa, direkt olarak devlet buna sahip çıksın, bu daire sahip çıksın; onun her türlü tazminatını, hakkını hukukunu, verilecek madalyasını, belgesini, beratını hazırlasın, evinde takdim etsin, kapısında takdim etsin; çünkü, hiç değilse, devlet olarak bu görevi yapalım dedik, yapacak bir düzenlemeyi ortaya getirdik.